

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

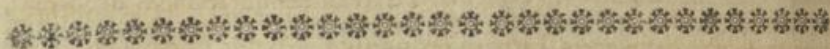
LXXXIV.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

sponderunt ad Apologiam nostram per studiosos quosdam, ut vocant. Indignos iudico, quibus respondeatur, nec possum, simul tot laboribus sufficere. D. Chemn. obiit. D. Selnecc. tacet, forte ratione ingravescentis aetatis. Ego tot Advers. simul respondere nequeo, cum verter in difficillima & laboriosissima functione. Optavim, R. d. t. hac in parte aliquid praestare. Vale. Vindob. 20. Junii, Anno 1586.

Salutem adscrib. honestiss. conjugii & liberis,

Timotheus Kirchnerus, D.

LXXXIV.

S. in Christo Jesu Domino nostro. Reverende & clarissime

D. Doctor, Compater & amice honorande.

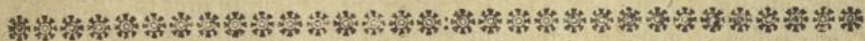
Literas tuas, octavo Septembr. ad me datas, accepi: ad quas dudum ego respondissem, nisi ex iis intellexissem, te M. Menerum tuum huc ad nos missurum, cui putabam omnia, quae tibi alias à me perscribenda erant, tutissimè concredi posse. Literas verò illas alteras tuas, quinto Octobr. ad me datas, 23. modò Novemb. accepi: quod qua ratione factum sit, equidem ignoro. Quod prioribus tuis literis mihi de nova mea functione gratularis: est, quod tibi gratias agam. Faxit Dominus, ut opera mea Ecclesiae ac scholae nostrae sit salutaris, Quòd verò posterioribus illis tuis, de Heidelbergensium in intercipiendis & publicandis literis tuis perfidia mihi scribis, equidem vices tuas doleo. Verum cum mores istorum hominum maligni tibi sint notissimi, haud dubie quoq; eo æquiore animo hanc, summam sanè, injuriam, ab illis acceptam, feres. Apologiam tuam latinam nullibi, cum adhuc in Suevia essem, vel videre, vel comparare mihi licuit. Gruppenbachius noster ne unicum quidem exemplar habuit venale, sicuti nec reliqui Tubingenses & Sturgardiani Bibliopola. Maximo verò desiderio, cum in itinere Neoburgi à D. D. Haylprunneto exemplar accepissem, scriptum illud legi, & perlegi, quod usq; adeò mihi, & aliis probatur, adeoq; veritate, ceu unico fundamento, nititur, ut vehementer mirer, qua fronte impudentissimi isti Nebulones Heidelbergenses te tam duriter excipere audeant. Illorum equidem virulentum scriptum nondum videre mihi licuit: verum ex libri titulo, novorum librorum catalogo inserto, ceu ex unguibus leo cognoscitur. Pollicitus mihi est dudum Bibliopola noster, se curaturum, ut brevi illius scripti exemplar mihi communicet. Quamvis autem te jam exemplar accepisse, req; istius scripti refutationem adornare, existimem, tamen, ad petitionem tuam, non intermittam, quin, quamprimum illius videndi & legendi copia mihi facta fuerit, illud & legam, & quid tibi

tibi faciendum existimem, tibi quam primùm aperiã. De Heidelbergensi tumultu, de quo D. D. Papius scribis, nec ego, nec D. Papius, hætenus quicquam audivimus. Quod si resita se habet, de eo haud dubiè amicorum literis edocëbimur, quas brevi per seniorem nostrum Hansonem, Ulmensem, quem nosti, tabellarium accipiemus, cujus ad nos reditum, ex Suevia, singulis diebus expectamus. De eo itaq, si quid certi cognovero, te non celabo. Vehementer verò miror, Heidelbergenses nostros, ad scriptum meum, vel nostram potius Apologiam Germanicam, hætenus nihil respondisse. Fortassis in illo, quod adversus te ædiderunt, scripto & mihi respondebunt, quo una fidelia duos dealbent parietes. Res meas quod atinet, sunt illæ in statu mediocri. Habui in hoc tempore, quo hic vivo, aliquot ex fratribus nostris adversarios, quibus durum videtur, me ipsis præfectum esse. Verùm, Domini beneficio, omnibus suis machinationibus, quas mihi struxerunt, nil aliud, nisi suorum metipsorum confusionem, hætenus obtinuerunt. Confundantur & porrò, & erubescant omnes, qui sua potius, quàm quæ Christi sunt, querunt. Est quod me solatur, quod certò sciam, me divinitus ad hanc Ecclesiam & scholam, non vocatum modò, sed etiam, cum reluctarer, vi quadam protractum esse. Addit & hoc mihi animum, quod indies videam, & reipsa experiar, operam meam, Domino per me cooperante, quam & Ecclesiæ & Scholæ nostræ præsto, non planè inanem esse. Adsit & posthac Dominus meis laboribus, & falsis fratribus saniorem concedat mentem, Amen. D. Georgii literas ea statim hora, qua eas accepi, Provincialium Secretario, Speydelio, per meum Davonem reddidi. Uxor mea tuam amantissimè resalutat: malletque & ipsa coràm salutem dicere, quam literis adscribere. Benè & feliciter vale, Rev. & Cl. D. Doctor, Compater honorande. 24. Novemb. postridiè ejus diei, quo tuas accepi, Anno 86. Gratii.

T. totus,

quem nosti,

Wilhelmus Zimmerman, D.

LXXXV.

Salutem à Domino nostro Jesu Christo, Immanuele,

& felix novi anni auspiciam R. d. t. ex animo precor.

REverende compater. Literas tuas una cum Germ. responso tuo accepi & diligenter perlegi. Verum in ea sum sententia, Ger. responsonem minime præmittendam esse. Primum enim latine scripta est Heidelb. communefactio,

S s s

factio,